

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 11CoP/2/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1212226479
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 04. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Bianka Gelačiková
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2013:1212226479.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v právnej veci navrhovateľa: T. V., W.. XX.XX.XXXX, bytom V.Á. X, XXX XX F., proti odporcovi: T. V., W.. XX.XX.XXXX, bytom V. X, XXX XX F., o zvýšení výživného, o odvolaní odporcu proti uzneseniu Okresného súdu Bratislava II, č.k. 27P 233/2012-24 zo dňa 28.11.2012, jednohlasne (pomero hlasov 3:0) takto

rozhodol:

Uznesenie súdu prvého stupňa sa p o t v r d z u j e.

odôvodnenie:

Prvostupňový súd napadnutým uznesením zamietol návrh odporcu, ktorým navrhol prerušiť konanie o zvýšení výživného pre navrhovateľa do právoplatného skončenia konania vedeného na Okresnom súde Bratislava II pod sp.zn. 61P/161/2012, týkajúceho sa jeho návrhu na zapretie otcovstva k navrhovateľovi.

Svoje rozhodnutie zdôvodnil tým, že neboli naplnené dôvody na prerušenie konania v zmysle § 109 ods. 2 písm. c) zákona č. 99/1963 Zb.- Občiansky súdny poriadok v platnom znení (ďalej len „O.s.p.“), nakoľko pri takomto prerušení ide o prípady, kedy sa v inom konaní rieši otázka, významná pre rozhodnutie súdu, ktorú je síce konajúci súd oprávnený vyriešiť ako otázku predbežnú, avšak z rôznych dôvodov, ako napr. hospodárnosť konania je vhodnejšie vyčakať na rozhodnutie iného orgánu, najčastejšie súdu. Keďže rozhodnutie o návrhu na zapretie otcovstva nie je otázkou, ktorú by súd v rámci konania o zvýšení výživného bol oprávnený riešiť, súd návrh odporcu na prerušenie konania zamietol.

V zákonnej lehote podal proti uzneseniu odvolanie odporca, v ktorom uviedol, že v jeseni roku 2010 dospel k podozreniu o rozpore právneho a skutočného stavu jeho otcovstva k navrhovateľovi, čo podrobne opísal súdu v návrhu na zapretie otcovstva. Keď so zisteniami oboznámil syna a manželku, očakával zmenu ich správania, pričom napriek čiastočnej zmene správania manželky táto nebola ochotná overiť si skutočný stav genetickým testom a nedošlo ani k jej priznaniu. Tento stav podľa tvrdenia odporcu pretrvával cca dva roky, neriešil ho však súdnou cestou, čo údajne využila manželka, aby syna podnietila k podaniu návrhu na zvýšenie výživného. Odporca po opakovaných žiadostiach o odročenie pojednávania vo veci zvýšenia výživného podal návrh na zapretie otcovstva, nakoľko podľa svojich slov 20 rokov v dobrej viere vo svoje otcovstvo plnil povinnosti za niekoho iného a ďalšie asi dva roky sa snažil vyčakať na prirodzené strávenie situácie, cíti sa preto poškodený i keď len dočasným rozhodnutím súdu, vychádzajúcim zo súčasného právneho stavu otcovstva.

Odvolací súd preskúmal napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa podľa § 212 ods. 1 O.s.p., vec prejednal bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p. a dospel k záveru, že odvolanie odporcu nie je dôvodné.

Podľa § 109 ods. 2 písm. c) O.s.p. pokiaľ súd neurobí iné vhodné opatrenia, môže konanie prerušiť, ak prebieha konanie, v ktorom sa rieši otázka, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie súdu, alebo ak súd dal na takéto konanie podnet.

V zmysle citovaného zákonného ustanovenia je daná voľba súdu, či konanie preruší alebo urobí iné vhodné opatrenie, prerušenie konania v prípade iného prebiehajúceho konania je fakultatívne, t.j. predstavuje možnosť, nie povinnosť súdu. K prerušeniu konania v prípadoch uvedených v § 109 ods. 2 O.s.p. dochádza skôr výnimočne, a to na báze zásady hospodárnosti.

Pri posudzovaní okolností majúciach za následok prerušenie konania súd vychádza predovšetkým z charakteru konkrétneho prípadu. V predmetnom konaní je zo skutkových okolností zrejmé, že odporca podal návrh na zapretie otcovstva voči navrhovateľovi v priamej súvislosti so skutočnosťou, že tento sa domáha zvýšenia výživného v dôsledku zvýšených životných nákladov.

S prihliadnutím na skutočnosť, že odporca už od roku 1997 preukázateľne prispieval na výživu vtedy maloletého syna sumou XXX Sk mesačne, čo vyplýva z rozsudku Okresného súdu Bratislava II, č.k. Nc 39/97-6 zo dňa 16.04.1997, sa jeho postup spočívajúci v podaní návrhu na zapretie otcovstva až v súvislosti s prebiehajúcim konaním o zvýšení výživného javí v danom prípade ako nanajvýš účelový, majúci za cieľ predĺžovanie súdneho konania.

Je potrebné konštatovať, že súčasný vek navrhovateľa je 22 rokov a odporca počas celej tejto doby svoje otcovstvo k nemu nepopieral. Aj v prípade pravdivosti tvrdenia odporcu uvádzanom v odvolaní, že podozrenie týkajúce sa otcovstva mal už minimálne dva roky, bol návrh na zapretie podaný až počas prebiehajúceho konania o zvýšenie výživného, čím odporca fakticky deklaroval, že otázku svojho otcovstva odvodzuje od výšky výživného.

Keďže v súdnom konaní týkajúcom sa zvýšenia výživného sa štandardne skúmajú predovšetkým majetkové pomery navrhovateľa ako i odporcu za účelom stanovenia primeranej sumy výživného, odvolací súd má za to, že prvostupňový súd správne postupoval, keď vzal do úvahy jednotlivé okolnosti prípadu a dospel k záveru, že nie je daný dôvod prerušenia konania v zmysle ust. § 109 ods. 2 písm. c) O.s.p.

Uznesenie súdu prvého stupňa je vecne správne, preto ho odvolací súd potvrdil podľa § 219 ods. 1 O.s.p..

Poučenie:

P o u č e n i e: Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.